

det Mæglingsforſlag under Nr. 3, ſom jo egentlig er udgaaet fra, er blevet ſtillet og anbefalet af Storſtedelen af Landſthingets Udvalg. Naar den ærede Miniſter dernæſt har udtalt, at der intet Nærmere er beſtemt om Examenſkommiſſionernes Sammenſætning og øvrige Forhold i vort Forſlag, ſaa vil jeg dog dertil ſøje, at vi i ſaa Henſeende ikke have gjort nogetſomhelſt Andet end indſtrænket os til, hvad der med Henſyn til faſte Cenſorer indholdtes i Miniſterens oprindelige Forſlag. I dette ſtod der heller ikke Andet end en blot og har Bevilling til faſte Cenſorer, men vi i Udvalget — og deriblandt jeg f. Ex. —, ſom allerede dengang, da Sagen forſt foreſaa for os, dog kunde tænke os, at vi maatte finde os i at gaa ind paa en midlertidig Indførelſe af faſte Cenſorer, foreſloge i Betragtning heraf en ganſke enkelt Betingeſe, ſom ogſaa ſenere er kommen ind og er bleven ſtaaende, og ſom havde til Diemed, at diſe faſte Cenſorer i det Mindſte kunde ſikkres en beſtemtere Betydning, end ellers mulig kunde blive Tilfældet. Forøvrigt ere vi ſaa vel med Henſyn til Examenſkommiſſioner ſom med Henſyn til de faſte Cenſorer blevne ſtaaende ved de ganſke almindelige Udtryk, ſom foreſandtes i Miniſterens oprindelige Forſlag. Naar den høitagtede Miniſter fremdeles har ſagt, at vi ikke kunne have nogen Mening om det Beløb, der vil være nødvendigt til Examenſkommiſſioner, da ſkal jeg henviſe til, hvad allerede idag er blevet omtalt, at den ene Examenſkommiſſion, den nemlig, ſom ſkulde examinere til theologiff Examen, jo har været lige nær ved at træde i Virkſomhed og i Grunden har været organiseret og det med en Bevilling af 3,000 Rd. Naget vi forſte Gang antog, at 7,000 Rd. egentlig kunde være nok, havde vi dog allerede dengang Syn for, at der kunde reifes begrundet Tvivl i ſaa Henſeende, og det var ogſaa paa Dmtale i Folkethingsudvalget, om man ikke burde forhøje Beløbet med 1—2,000 Rd., for at det kunde være tilſtrækkeligt. Efterat nu Landſthingsudvalget har anſet en ſaadan Forhøjeſe for nødvendig, kunne vi alſaa ſaameget mere gaa ind derpaa, ſom vi ſelv have haft Tvivl i ſaa Henſeende, men dette Beløb af 9,000

Rd. maa vi ogſaa faſtholde at være abſolut tilſtrækkeligt. Til de juridiſke og ſtatsvidenſkabelige Examenſkommiſſioner kommer der herefter til at ſtaa til Diſpoſition 5—6,000 Rd., og idet dette er Tilfældet, kunne vi ikke Andet end ſøje os aldeles overbevifte om, at, naar en Miniſter ſkulde beſlutte ſig til at indføre Examenſkommiſſioner paa dette Omraade, ſaa vil han ogſaa efter Alt, hvad der foreligger, være i Beſiddelse af de tilſtrækkelige Midler dertil. Jeg ſkal endnu tilſidſt tillade mig en ganſke kort Henſtilling til Miniſteren. Jeg kan ikke undlade at opfatte den høitagtede Miniſters Stilling ſaaledes, at, hvis Forſlaget under Nr. 3 bliver vedtaget, og forøvrigt kun Forſlagene under Nr. 5, 8 og 9 blive vedtagne, da vil Miniſteren dog finde ſig beroliget ved Loven; men idet jeg har denne Opfattelſe, maa jeg tillige henſtille til den høitærede Miniſter, om han ikke tror at kunne udtale det allerede nu, da det ſtaar for mig, at der dog er en Slags Næmelighed for, at vi i ſaa Fald kunne ſaa Loven vedtagen her i Thinget idag i en ſaadan Eftiktelſe, at vi derved kunne undgaa Fællesudvalg, medens jeg derimod er fuldkommen paa det Rene med mig ſelv om, at, naar det ikke ſker, da vil Loven hverken nu eller ſenere af Folkethinget blive vedtagen med de tre Vædringsforſlag under Nr. 5, 8 og 9 alene, men med Gud veed hvor mange af de andre foreliggende Vædringsforſlag.

Miniſteren for Kirke- og Underviſningsvæſenet: Ja, hvad det Sidſte angaar, ſom den ærede Ordſører ſagde, da yttrede han i Grunden ogſaa kun, at han var paa det Rene med ſig ſelv om, at Loven ikke vilde blive vedtagen blot med de Forandringer, der indholdes i Vædringsforſlagene under Nr. 5, 8 og 9, ſom jeg har erklæret at kunne modtage, paa ſaadan Maade, at jeg vil ſtøtte denne Afgjørelſe, naar Loven ſaaledes forandret kom ind for det andet Thing; men dert ligger efter min Mening ikke, at Thinget i det Hele er paa det Rene med, hvorledes det vil ſtille ſig ligeoverfor Sagen, og jeg vil tillade mig at nære det Haab, at den ærede Ordſørers Formening ikke er en afgjørende